

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
МАРІУПОЛЬСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІСТОРИЧНИЙ ФАКУЛЬТЕТ
КАФЕДРА МІЖНАРОДНИХ ВІДНОСИН ТА ЗОВНІШНЬОЇ
ПОЛІТИКИ
ЦЕНТР ГЕНДЕРНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ І ОСВІТИ
МАРІУПОЛЬСЬКОГО ДЕРЖАВНОГО УНІВЕРСИТЕТУ**

ЧЕТВЕРТА ІНТЕРНЕТ-КОНФЕРЕНЦІЯ

**«ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ СУЧАСНОЇ СИСТЕМИ МІЖНАРОДНИХ
ВІДНОСИН ТА СВІТОВОГО ПОЛІТИЧНОГО ПРОЦЕСУ»**

28 БЕРЕЗНЯ 2014 Р.

ЗБІРНИК МАТЕРІАЛІВ

МАРІУПОЛЬ — 2014

ББК 66.4я431
УДК 327(063)

Тенденції розвитку сучасної системи міжнародних відносин та світового політичного процесу: Збірник матеріалів Четвертої Інтернет-конференції (28 березня 2014 р.) / Під заг. ред. К. В. Балабанова. — Маріуполь : МДУ, 2014. — 138 с.

Редакційна колегія:

К. В. Балабанов, д.політ.н., професор, ректор МДУ; **В. Ф. Лисак**, к.і.н., професор кафедри МВ та ЗП, декан історичного факультету; **М. В. Булик**, к.політ.н., доцент кафедри МВ та ЗП; **Н. О. Качинська**, к.політ.н., доцент кафедри МВ та ЗП; **Н. В. Гаврилова**, к.і.н., доцент; **С. П. Пахоменко**, к.і.н., доцент; **А. М. Дегтеренко**, к.політ.н., доцент; **Є. В. Рябінін**, к.політ.н., доцент; **Трофименко М. В.**, к.політ.н., доцент кафедри МВ та ЗП; **О. О. Черепченко**, к.політ.н., старший викладач кафедри МВ та ЗП.

Затверджено на засіданні кафедри міжнародних відносин та зовнішньої політики (протокол № 8 від 19.03.2014).

Рекомендовано до друку вченою радою історичного факультету Маріупольського державного університету (протокол № 6 від 20.03.2014).

ТРАНСФОРМАЦІЯ ПОЛІТИЧНИХ СИСТЕМ ДЕРЖАВ СВІТУ В КОНТЕКСТІ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ

- Borysov V.V.,*
5th year student of international relations, Mariupol State University
HACKTIVISM: PREVENTION AND COUNTERACTION 85
- Бушуєв Г. О.,*
студент III курсу спеціальності “Міжнародні відносини”
Маріупольського державного університету
ПОЛІТИЧНА СТРУКТУРА СИРІЙСЬКОЇ ОПОЗИЦІЇ 87
- Іванець Т. М.,*
аспірантка спеціальності 23.00.05 – етнополітологія та
етнодержавознавство Маріупольського державного університету
ВИБОРИ ДО ПАЛАТИ ПРЕДСТАВНИКІВ 2012Р.: ОСНОВНІ
ПРОРАХУНКИ ДЕМОКРАТИЧНОЇ ПАРТІЇ ЯПОНІЇ 91
- Івасечко О. Я.,*
асистент кафедри політології та міжнародних відносин
Національного університету «Львівська політехніка»
ДО ПРОБЛЕМИ ВИРОБЛЕННЯ ДЕРЖАВНОЇ ЦІЛЬОВОЇ
ПРОГРАМИ РОЗВИТКУ ДЕРЖАВНОЇ СЛУЖБИ УКРАЇНИ 94
- Осадчук Р.С.,*
студентка IV курсу спеціальності «Міжнародні відносини»
Маріупольського державного університету
БЕЗПЕКОВА СКЛАДОВА АВСТРАЛІЙСЬКО–КИТАЙСЬКОГО
СПІВРОБІТНИЦТВА 98
- Пісаренко А. М.,*
студент IV курсу спеціальності “Міжнародні відносини”
Маріупольського державного університету
ЄВРОПЕЙСЬКИЙ ФАКТОР В ПАРТІЙНО-ПОЛІТИЧНОМУ
СПЕКТРІ НОРВЕГІЇ 103
- Саєнко Я. В.,*
студентка IV курсу спеціальності «Міжнародні відносини»
Маріупольського державного університету
ІМІДЖ ПОЛІТИЧНОЇ ВЛАДИ ЯК СКЛАДОВА ІМІДЖУ
ДЕРЖАВИ НА МІЖНАРОДНІЙ АРЕНІ 107

2. МИД России: Радикальные исламисты уже доминируют в среде оппозиции в Сирии [Электронный ресурс] — Режим доступа: <http://www.kp.ru/online/news/1552912/>
3. Мірзаян Г.В. Сирийский этап «арабской весны»: война вместо модернизации / Г.В. Мірзаян [Электронный ресурс]. — Режим доступа: <http://www.rusus.ru/?act=read&id=324>
4. O'Bagy Syria's political opposition [Электронный ресурс] — Режим доступа: http://www.understandingwar.org/sites/default/files/Syrias_Political_Opposition.pdf
5. Le Monde: Структура и состав сирийской оппозиции [Электронный ресурс] — Режим доступа: <http://www.centrasia.ru/newsA.php?st=1344839940>

УДК 324(52)“2012”(043)

ВИБОРИ ДО ПАЛАТИ ПРЕДСТАВНИКІВ 2012Р.: ОСНОВНІ ПРОРАХУНКИ ДЕМОКРАТИЧНОЇ ПАРТІЇ ЯПОНІЇ

Іванець Т. М.,

*аспірантка спеціальності 23.00.05 – етнополітологія та
етнодержавознавство Маріупольського державного університету*

Вибори до Палати Представників у 2009 р. стали історичною подією в політичному житті сучасної Японії. Вперше за останні півсторіччя Ліберально-Демократична партія Японії втратила більшість та пішла в опозицію. Політична система Японії, яка сприймалася в усьому світі як кісна система, що погано піддається трансформації, отримала реальний шанс зазнати змін. Прихід до влади ДПЯ сприймався як перший крок до встановлення у Японії двопартійної системи. Однак, вибори 2012 р. ознаменувалися поверненням до влади ЛДПЯ. У чому ж причина подібного розвитку подій? Подібний результат – це перемога ЛДПЯ, чи все ж таки поразка ДПЯ? В порівнянні з 2009 р. кількість голосів у підтримку ЛДПЯ збільшилася лише на 0,9 % (з 26,7 % до 27,6 %), тобто говорити про зміцнення позицій ліберал-демократів у суспільстві говорити не приходиться. Таким чином, ми можемо стверджувати, що за період перебування при владі демократи катастрофічно втратили свої позиції. Давайте проаналізуємо основні прорахунки Демократичної партії Японії.

По перше, це відсутність ефективної реалізації власних передвиборчих обіцянок. Прийшовши до влади, Демократична партія Японії не змогла більш-менш повноцінно реалізувати свою програму. У передвиборчому маніфесті демократи спиралися в основному на популістські лозунги, які мають позитивний ефект на виборах, однак зовсім протилежну дію у реальному житті, бо досягти популістських цілей дуже важко через те, що вони ігнорують реальний стан речей. Отже, у передвиборчому маніфесті

ДПЯ велику увагу приділяє проблемі децентралізації влади. Також ключовими являються соціальні питання: передбачалося збільшення допомоги на дитину та одноразових виплат при народженні дитини, відміна оплати на старшому ступені середньої освіти, створення гарантованої державою загальнонаціональної системи пенсійного забезпечення, з використанням для цієї цілі активів споживчого податку і таке інше. Все це потребувало великих коштів з бюджету, а в умовах продовження світової фінансової кризи соціально-економічна ситуація в Японії неухильно погіршувалася. Врешті-решт більшість обіцянок залишилися лише на папері, результатом чого стало невдоволення населення владою та падіння популярності ДПЯ.

По-друге, невміння нової влади ефективно та швидко реагувати в кризових умовах, що яскраво проявилось під час катастроф 2011 р. Землетрус, що сколихнув територію Японії в березні 2011 р., та аварія на атомній електростанції Фукусіма завдали величезних збитків країні. Керівництво ДПЯ цій ситуації показало себе не з кращого боку: непослідовність кроків та нерішучість у діях призвела до падіння популярності владної партії. Не допоміг і ухід з поста прем'єр-міністра Н. Кан. У складній ситуації демократи зарекомендували себе як не результативне та слабке керівництво, що в умовах катастрофи неприпустимо.

Третім пунктом можна виділити програшну для національних інтересів Японії зовнішню політику. ДПЯ взяла курс на ослаблення своєї залежності від японсько-американського союзу. Та цей крок замість того, щоб посилити позиції Японії як незалежного центра сили, мав зворотну реакцію. Результатом стало похолодання у двосторонніх відносинах з країною, яка завжди була стратегічним партнером і основним гарантом безпеки Японії, а це у свою чергу сприймалося іншими державами як слабкість Японії, чим вони і спробували скористатися. У цей час погіршуються відносини Японії з сусідами, загострюються територіальні суперечки з Китаєм, Південною Кореєю, Росією. Що стосується питань, пов'язаних з економічним співробітництвом, то згідно заяв японського керівництва, вони відокремлюються від територіальних питань, тобто територіальні претензії не мають впливати на розвиток співпраці в економічній сфері. Однак, не зважаючи на виказану зацікавленість японського уряду приймати участь у таких структурах як Транстихоокеанське партнерство, Регіональне Всеохоплююче Економічне партнерство та трьохсторонній Угоді про вільну торгівлю (Японія, Китай, Південна Корея), більш-менш визначеного плану дій, чіткої позиції та реальних кроків не було визначено. Невдачі у відносинах з американцями, а саме неспроможність вирішити питання з передислокацією американської військової бази Футемма на Окінаві та реанімація ідеї Східноазійського товариства без участі США, викликали негативну реакцію з боку Штатів та стало однією з причин відставки першого прем'єр-міністра від ДПЯ Ю. Хатояма влітку 2010р. Та це не вплинуло якісним чином на зовнішньополітичний курс ДПЯ. Він протягом усього періоду правління ДПЯ залишався слабким та неефективним.

До всього вище зазначеного необхідно також додати політичну нестабільність та внутрішнє протистояння у самій ДПЯ, що також грало їй не на користь. ДПЯ не являється однорідною за своєю структурою, вона складається в внутрішньопартійних груп, які виникли на базі тих партій, які в свій час увійшли до складу ДПЯ. Окремі групи мають своїх лідерів та свої ідеологічні вподобання, особливо враховуючи той факт, що ДПЯ на сьогоднішній час не має якоїсь універсальної ідеології, яка б визначала її. Боротьба між групами та внутрішні протиріччя у ДПЯ вилилися врешті-решт у вихід групи Одзави з ДПЯ у 2012 р. та утворення ним партії «Життя народу перш за все», яка мала третє місце за чисельністю у обох палатах.

Діяльності ДПЯ, починаючи з 2010 р., заважало ще й таке явищем як «перекручений парламент», яке виникло у зв'язку з тим, що на виборах у Палату Радників 2010 р. ДПЯ утратила частину місць, що дозволило опозиційним партіям створити коаліцію, яка мала більшість у Палаті Радників та отримала змогу бойкотувати рішення та законопроекти ДПЯ.

Серед факторів, які також діяли не на користь ДПЯ, можна зазначити наступне: за період правління ДПЯ так і не зуміла отримати більшість у місцевому самоврядування, що також негативно вплинуло на результати виборів 2012р. Якщо порівнювати з 2002 р., кількість депутатів ДПЯ в муніципальних радах та радах префектур зросло майже вдвічі, однак у кількісних показниках ситуація залишилася досить плачевною. Кількість депутатів від ЛДПЯ в 2010-2011 рр. (період, коли при владі у парламенті знаходилися саме демократи) в радах префектур була майже в тричі більша ніж представників ДПЯ, що ж стосується рад муніципалітету, то тут по кількості своїх представників демократи були лише на четвертому місці, їх випереджали депутати від Комейто (в 2,5 рази), Комуністичної партії (2 рази), ЛДПЯ (1,5 рази). Тобто, спиратися на місцевих представників, як це робили ЛДПЯ та Комейто, демократи змоги не мали, що також було не на їхню користь [3, с.789].

У програшному становищі ДПЯ залишилася і відносно так званих «плаваючих» голосів, які теж були однією з її опор на виборах 2009 р. Якщо тоді 53% плаваючих голосів отримали демократи, то у 2012 р. їх показники не дотягують навіть до 15 % [3, с.791].

Таким чином, ми бачимо, що на момент проведення виборів до Палати Представників 2012р. Демократична партія Японії знаходилася в досить невигашному становищі. Перебуваючи при владі, ДПЯ зарекомендувала себе як слабка та неспроможна ефективно діяти в важких ситуаціях політична сила. Світова фінансова криза та катастрофи 2011 р. також зіграли не на руку ДПЯ. Вдаватися до популістських лозунгів, які сприяли її перемозі у 2009р., у ДПЯ більше не було змоги, так як вони, в умовах невиконання передвиборчих обіцянок, позитивного ефекту не мали. Недовіра до демократів дала змогу новим партіям отримати ті голоси, на які претендувала ДПЯ. Саме втрата позицій з боку ДПЯ дала можливість ЛДПЯ сформувати коаліційну більшість та прийти влади, повернувши

Демократичній партії Японії її статус найчисельнішої опозиційної партії в країні.

Список використаних джерел

1. Кистанов В. О. Внешняя политика Японии: проблемы и тенденции / В. О. Кистанов // Общероссийская научная конференция «Три года правления Демократической партии Японии: итоги и перспективы – М.: 14 декабря 2012 г. – С. 22-31.
2. Стрельцов Д. В. Демократическая партия Японии: особенности организационной структуры и идеология / Д. В. Стрельцов // Общероссийская научная конференция «Три года правления Демократической партии Японии: итоги и перспективы – М.: 14 декабря 2012 г. – С. 8-21.
3. 村上弘 民主党 – 2012年衆議院選挙と2大政党制 [Електроний ресурс] / 村上弘 – С. 783-821. – Режим доступу: <http://www.ritsumeai.ac.jp/acd/cg/law/lex/12-56/murakami.pdf>
4. 民主党の政権政策Manifesto2009 [Електроний ресурс] – Режим доступу: <http://www.dpj.or.jp/policies/manifesto2009>

УДК 323.2(043)

ДО ПРОБЛЕМИ ВИРОБЛЕННЯ ДЕРЖАВНОЇ ЦІЛЬОВОЇ ПРОГРАМИ РОЗВИТКУ ДЕРЖАВНОЇ СЛУЖБИ УКРАЇНИ

Івасечко О. Я.,

асистент кафедри політології та міжнародних відносин Національного університету «Львівська політехніка»

Досвід Європейського Союзу стосовно імплементації реформи апарату державної служби є надзвичайно актуальним сьогодні і для України, де виникла необхідність зміцнення державної служби останньої, спостерігається зниження ролі державної служби, недооцінка можливостей державних службовців.

Для України процес взаємодії з ЄС передбачає виконання низки вимог. Насамперед, наріжним каменем євроінтеграційного курсу нашої держави є, створення несуперечливого та стабільного законодавчого ґрунту відповідно до Копенгагенських критеріїв членства у кожній із сфер державного життя, а особливо адаптація апарату державної служби до стандартів ЄС.

Потреба реформування державної служби України в контексті процесів європеїзації є особливо важливою для нашої держави як з огляду подальших перспектив інтеграції до ЄС, так і з огляду на необхідність зменшення бюрократичних тенденцій та подолання корупційних схем в системі державної влади. Ключовою проблемою є й адаптація українського законодавства з питань державної служби, що на сьогодні кардинально відрізняється від стандартів розвинених європейських держав.